ל) קדושין יא. ב"ק לו:, ב) [בב"ק לו :, גרסינו רב יהודה אמר רבו.

קדושין יא: ב"מ נו. מעילה יד:

ערכין כט. תמורה כז:, ז) ובקדושין

גרסינן רב יהודה אמר רב] ג) שבועות לח:, ד) מעשר שני פ״

מא א מיי׳ פ״ג מהל׳ טועו

שא א מיי פייג מהלי טוען ונטען הלייב ופייג מהלכות חובל ומזיק הלכה ט י ופייא מהלי ערכין הלייד ופייא מהלי שקלים הלכה א ב ג ד ופייא מהלי ערה בתולה הל"א ופ"ג שם הל"א טוש"ע חו"מ סי תכ סעי מב וסי פח סעי א וטוש"ע יו"ד סי שה סעי א וסי רלד סעי

ם מיי׳ פ"ג מהלכות טוען בב ב מיי׳ ונטען הלכה א טוש"ע חו"מ

ט סמג עשיו ע טוש"ע חו"מ

סי תכ סעי מא:

תורה אור השלם

1. כִּי יָתָן אִישׁ אֶל רַעַהוּ כֶּטֶף אוֹ בַלִּים לְשָׁמֵר וְגָנָב מִבְּית הָאִישׁ אִם יִּמְצֵא הַגְּנָב יְשַׁלְם שָׁמִרת כִב שׁׁמִרת כב ו בּיְנָים. 2. וְנָתַתָּה בָּבְּסֶף וְצַרְתָּ הַבְּּסֶף בְּיִדְרָּ וְהָלְכָתָּ אֵל הַנְּיִקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יִיְ אֱלֹהִיףְ בּוֹ:

. דברים יד כה זברים יד כה הָאָנֶה נַפְשְׁךְּ בַּבְּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיֵּיון הָאָנֶה נַפְשְׁךְּ בַּבְּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיַּיון יקאָדה נַבְּשְׁרְ נְבְּאָרָ וּבְּאַר וּבְּאַר וּבְּר ובְּשְׁרְ וּאָבלְתְ שְׁם לְּפְנִי יוּ נְבְּשֶׁרְ וְאַבלְתְ שְׁם לְפְנִי יוּ אַלְהִיךְ וְשְׁמֵחֶתְ אַתָּה וּבִינְקְר: דברים יד כו 1. ואם נְאל ינָאל אָת הְשְׁדָה.

הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְיָסַף הֲמִשִּׁית בָּסֶף עֶרְבְּךָּ עְלִיוּ וְקָם לוֹ: ויקרא כז יט

5. וְאִישׁ כִּי יִקְרַשׁ אָת בָּיתוֹ קָדָשׁ לְיִיְ וְהָעֶרִיכוֹ הַכּּהַן בִּין טוֹב וּבִין רְע בַּאֲשֶׁר יִעָרִין אֹתוֹ הבהן בן יקום: ריקרא כז יד הבהן בן יקום: מעשר הארץ מורע הארץ מפרי העץ ליון הוא קדש ליון: ויקרא כז ל ר, ואם שלש אלה לא יעשה

לָה וִיצאָה חַנָּם אֵין כַּסַף: שמות כא יא

מוסף רש"י

. כל כסף האמור בתורה סתם כד כסף האמור בתורה סתם כסף צורי. אם פיוש שקלים היו שקל להי ואם סתם היו מטבע הפחלת הדל להי ואם סתם היו מטבע ושל דבריהם כסף מדינה. ושל דבריהם כסף מדינה שמינת של בפף גורי, אם סלע הוא שתינת שלכפף גורי, אם סלע הוא שתינת שלכפף גורי, אם סלע הוא שמינית שבסלע לורי ואם דינר הוא חתינים שדדייר זורי (mm) ורללא כסף כתיב או שוייו, ונ"מ דהוי כסף לורי ולא פרוטות (שם). והרי טענה. שאדם טועו את חבירו משביעין אומו אם הודה במקלמ, דכתיב כי יתן איש וגוי. ועליו כמיב אשר יאמר כי הוא זה, דילפינן מינה שהמודה במקלת ישבע, דונקרב בעל הבית התם כתיב ודרשינן ליה לשבועה (שם יאה).
שבועת הדיינין. שהדיינים
משביעין ע"י הודלת מקלת
הטער, שלימדוה מאשר יהי הוא זה וכתב עלה ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו. דהיינו מני המכינים מטינות לחיים, הטענה. שבועה (שבועות לחיים, הטענה. שהשבועה באה על ידה לא מהא פחות משתי כסף, שתי מעות כסף, דהא שתי לשון נקנה היא, והן שליש הדינר (שם) ופליגי בה רב ושמואל, רב אחר כפירה שחי כחם ושחואל בפרוטה חייב, מ"מ מדקתני שחי כסף ש"מ קרא לאו דוקא כסף קאמר, אלא אממונא בעלמא קפיד יוחות אלא פירש כמה לא מסרו הכחוב אלא לחכמים ולא קים להו לרבנן לאשבועיה בבציר מהכי, דאי קרא דוקא כסף כתיב, נהי דמעה היא מטבע הפחותה שבצורי. מיהו שמים מנה להו (קדושיו יאי) את שמיט לונת להי (קרושין יאנ). אן: כסף שנים. תחלת נתינה ג' כסף, ועלה קחי כי הוח זה (שבועות לפי). ומה כסף דבר חשוב. שיערו חכמים שמעה כסף דבר חשוב הוא

אלא להשוות השנים שיהא סלע ופונדיון יו למ"ט שנים של יובל שחסר מהם פונדיון אחד ושמא כשנותן חמשים שקל ביחד או אינו נותן ש פונדיון ולא שייך שם הכרע דהוי כעין מקח וממכר ולא שייך הכרעה אלא כשמחליפין מעות לשולחני ומה שפירש דהכרע של

דינר זהב כפי חשבון הכרע של חלי מעה למחלית השקל ואע"ג דאשכחן בהמוכר הספינה (ב"ב דף פט.) גבי בשר דכששוקל י׳ ין ליטרא ביחד אין כסף מדינה א וכללא הוא והרי מענה דכתיב נותן לו כל כך הכרע כמו ששוקל כל בי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור ליטרא וליטרא בפני עלמה אין להשוות יותנן ישבועת הדיינין המענה שתי כסף שאני יח הבשר להכרע של כסף ומיהו קשה התם דכתיב כסף או כלים מה כלים שנים אף מאחין השותפין שפטורין מן כסף שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר הקולבון לקמן בפרק בתרא (דף נו:) חשוב והרי מעשר דכתיב יוצרת הכסף בידך דאע"ג שאם יכן שוקל כל אחד בפני עלמו חייב 🍳 (בקולבון) שני קלבונות יותנן יהפורם סלע יי(במעות) מעשר שני כסף לשני חלאי שקל השתא שהם יחד אין בסף ריבה והרי הקדש דכתיב ונתן הכסף נותנין אלא קולבון אחד ויש לחלק וקם לו יואמר שמואל יהקדש שוה מנה ⁴ בהכרעות והר"ר יהודה בר נתו פי" שחיללו על שוה פרומה מחולל הקדש גמי בפרק הזהב (ב"מ דף מד:) שאותו יליף יפקדש פקדש ממעשר והרי קידושי אשה דינר הוא להכרעות המטבעות ושכר דכתיב יין ווצאה חגם אין כסף ותנן בש"א בעלי המטבע שמי שיש לו כסף כדי לעשות כ״ה דינר של כסף נותנין בדינר ובשוח דינר "וב"ה אומרים בפרומה לבעל המטבע לטובעו ואין מחזיר לו אלא כ״ד של כסף: בד בסף ובשוה פרומה לימא רב אסי דאמר כב"ש כסף אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב האמור בתורה כסף צורי. נפרק יהודה אמר רב אםי שכל כסף קצוב האמור קמא דקדושין (דף יא.) ים פירש בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה הקונטרם בשם רבותיו דדינר הוי מאי קמשמע לן תנינא חמש סלעים של בן מטבע פחותה שבלורי ומייתי לה וכו' ושל דבריהם כסף מדינה איצטריכא ליה התם אהא דאמר בית שמאי דאשה ידתנן יהתוקע לחבירו נותן לו סלע ולא תימא י מתקדשת בדינר ומפרש טעמא דבית שמאי כדרב אסי דכל כסף האמור סלע ארבע זוזי אלא פלגא דזוזא דקרי אינשי בתורה כסף לורי ואע"ג דכתיב סלע פלגא דוווא חגן בישא תקע ליה לההוא עשרים גרה השקל ומתרגמינן עשרין גברא אתא לקמיה דרב הוגא אמר מעין סלעה לה בשביל שהיתה מעה ליה הב ליה פלגא דווזא יי (הות איכא) בימי משה אלא משקל אחד היה בימי משה שהיה שוה מעה שנעשית אחרי

> כן ידו בימי אונקלוס ופריך והרי טענה דקתני שתי כסף שהן מעות שח מדקתני שתי ולא קתני שני ומשני 6 דהתם דבעינן דבר חשוב דומיא דכלים ומעה דבר חשוב הואי והשתא אתי קרא לגרועי דסגיא במעה ולא בעינן דינר אבל לפי המסקנא דאמר ש כסף קלוב אתי

כסף צורי. היכא דכתיב שקל הוי סלע צורי דהוא ארבעה דינרי כדאוקי רבי יוחנן לעיל וַע״אן והיכא דלא כתיב שקל אלא כסף הוי דינר לורי: כסף מדינה. ם שמינית של כסף לורי והוא איסתירא סווסריאתא דאמרן לעיל ומט:ן: טענה. שאדם טוען לחבירו כך וכך מסרתי לך: שבועת הדיינין. הבאה מחמת הודאת מקלת הטענה אינו נשבע אלא א"כ [אמר] יורב יהודה אמר רב יאסי אכל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם

טענו שוה שתי מ מעות שהן שליש דינר ואע"ג דכתיב כי יתן איש אל רעהו כסף: שאני המס. דאקשיה רחמנא לכסף בהדי כלים הן שנים כל דהו אפי׳ אין שוין דינר אף כסף שנים: ומה כסף דבר חשוב. (ה) ומעה כסף הוי חשוב אף כלים דבר חשוב ולח כל דהו ממש: הפורט סלע. מדמי מעות מעשר שני שהיו לו פרוטות ורוצה להחליפן בסילעי כסף מפני משוי הדרך והתם מסיים פלוגתא בית שמאי אומרים בכל הסלע מעות כו'. ומיהו שמעינו מינה דמכר המעשר בפרוטות וכתיב ונתת בכסף 0: הכסף כסף ריבה. תלתא זימני כתיב התם כסף ונתת ס בכסף ולרת הכסף ונתת בכסף מי וריבה כל מילי: ש"פ. והיינו נחשת: [קדש קדש ממעשר]. במעשר שני כתיב קדש וכל מעשר (כ) בקר ולאן כל אשר יעבור וגו׳ ובהקדש כתיב ואיש כי יקדיש את ביתו קדש: וילחה חנם חין כסף. ומהתם גמרינן קדושין דאמרינוס אין כסף לאדון זה ח ויש כסף לאדון אחר: קלוב. דאיכא שלשים חמשים אבל בכל הנך דפרכינן ליכא קלבה: המוקע. המכה את חבירו באזנו לשון מורי בבבא קמא וכאן שמעתי תוקע ממש שתקע

יו מפיו באזנו וראיה ללשון מורי בב"ק וכאן שמעתי אל תהי בתוקעי כף שמכין בכפס על כף חביריהם להיות ערבים בשביל אחרים. וקמ"ל רב אשישי דלא תימא סלע לורי ליתיב ליה דהוא ארבע זוו אלא סלע מדינה דהוא פלגא דוווא שמינית שבסלע לורי:

זוזא

דבר חשוב לאוסופי דבעינן מעה ולא סגי בפרוטה ורבינו ש"י הקשה לפירוש זה דא"כ דכל כסף האמור בתורה דינר הוא היכי אתיא הקישא ומפקא ליה הא כי אתאי היקש לאשמועינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דאתא ונראה דלא קשה מידי דאין היקש למחלה ולרב דפליג אדשמואל בפרק שבועת הדיינין (שבושות לט:) לריך לומר כן דתרוייהו דרשות נפקי מכלים שנים ודבר חשוב דכסף כי אתא לכפירה הוא דאתא ועוד הקשה היכי אמרינן מה כלים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמר התם לכך יצאו כלים למה שהן אלמא דלא חשיבי מחטין והא נמי לא קשיא דאפילו מחט יש בו חשיבות שראוי לעשות בו מלאכה חשובה וגדולה ועוד הקשה דבהדיא אמר איפכא בשבועות מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אתא להך דרשא הוא דאתא ומי לא קשה דהיינו לשמואל אבל לרב איתא בהדיא התם דבין שנים בין דבר חשוב מכלים נפקי וכסף כי אתא לכפירה הוא דאתא ועוד דאפילו בדשמואל יש ספרים דגרסי התם כי הכא ^{עשרי} וכי דייקי קרא כוותיה דשמואל והא דקאמר בתר הכי לשמואל אי כתיב כלים ולא כתיב כסף ה״א מה כלים שנים אבל דבר חשוב לא בעינן לא משום דמפקינן מכסף דבר חשוב אמר הכי אלא משום דאי לא כסף לא הוה מפקינן מכלים אלא שנים להכי כמב כסף לאקושי לכלים ולהצריך בו דבר חשוב ועוד י"ל דמכסף דמשמע חשיבות ממון פרוטה לכל הפחות ששמלינו דבעי חשיבות בכלים לאפוקי כלי גרוע כגון מרוקא כדאמר בפרק הזהב (ב"מ דף מו.) במנא דכשר לאפוקי מרוקא אי נמי לאפוקי כלי שהוא פחות משוה פרוטה דלא חימא גזירת הכחוב הוא בכל כלי אע״פ שאין בו שוה פרוטה כמו שאומר בירושלמי דטענו יש שני מחטים מיירי בשוים שחי פרוטות שתהא הכפירה פרוטה וההודאה פרוטה והדר מקשינן כסף לכלים להצריך חשיבות בכסף יותר מפרוטה דמה כלי לאו כל דהו אלא כלי חשוב אף כסף לאו כל דהו אלא כסף חשוב והיינו מעה שבכך יש בו חשיבות ורש"י גריס התם כדדייקי קרא כוותיה דשמואל מה כסף דבר חשוב כו' והגיה אף כל דבר חשוב אלה גרס אף כלים משום דשמואל אית ליה ילאו כלים למה שהן ובחנם דחק דבכלים נמי בא לאפוקי מרוקא א"נ שאין בכלי שוה פרוטה כדפרישית ורש"י פירש עוד לשון אחר בקדושין כל כסף האמור בתורה כסף גורי אם פירש שקלים הוי שקל צורי ואם סתם הוי מטבע הפחות שבצורי הלכך פרוטה לא מצית אמרת לפי יו שהיה של נחשת ובצורי מטבע נחשת ליכא ובקדושין כסף כתיב דהא קיחה גמירי וכיון דאפיקתיה מפרוטה אלמא מידי דחשיבותא בעי לאוקמוה אדינר כדלקמן י בשמעתין והרי טענה כו׳ ותימה ׄיש ונימא נהי דמעה היא מטבע פחותה שבצורי מיהו שתים מנא ליה ומשני מה כלים שנים כו׳ ג'ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב שיהו שוים שתי כסף לאפוקי ממ"ד התם טענו שני מחטין חייב בהודאה אחת מהם לכך ילאו כלים למה שהן כלומר שיתחייב עליהן בכל שהוא ע"כ לשון הקונטרס וקשה יש לן לפי׳ דלפי שיטתו דשבועות היה לו ^ה להגיה אף כל כמו שמגיה בשבועות דהך דרשא דמה כסף דבר חשוב ליתא אלא לשמואל דרב סבירא ליה דכסף כי אתא לכפירה הוא דאתא ועוד קשה לר"י כיון דמטבע פחות שבצורי היא מעה היכי שייך למימר כלל כיון דאפיקחיה מפרוטה אוקמיה אדינר ה"ל למימר ס אמעה שהיא מטבע פחותה שבצורי דבשלמה 🌣 למהן דאמר כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמא אדינר היינו בתר דאשכחנא דפרוטה הוי של כסף לגבי אמה העברייה וכיון דאפיקתיה מפרוטה דהוי כסף אוקמא אדינר דהוי דבר חשוב "אבל השתא דסבירא לן דסתמא מעה כמו גבי טענה אמאי מוקמי ליה לא אדינר ¹⁰ואין שייך לומר כיון דאפיקתיה מפרוטה שאין בשום מקום סתמו פרוטה אלא מעה ועוד כי היכי דבקדושין אמר כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמא אדינר גבי טענה נמי נימא כיון דאפיקתיה משני פרוטות אוקמה אשני דינרים: מה בדים שנים בו׳. בשבועות (דף נט:) הקשה רש"י מנא ליה לשמואל דדריש לכך ינאו כלים למה שהן הא אינטריך לאשמועינן מה כלים שנים ותירן דלכתוב כספים דמשמע שנים ודבר חשוב ומיהו תימה דא"כ דבר חשוב מנליה דאמינא שתי פרוטות כמו שאתר לעיל וי"ל דהוה ליה למיכתב כסף או חפצים": בל בסף קצוב האמור בתורה בסף צורי ושל דבריהם בסף מדינה. תימה דבפרק החובל (ב"ק ד' 3.) חנן גבי החוקע לחבירו רבי יוסי הגלילי אומר מנה ומסיק בגמרא דהיינו מנה לורי ובכחובות בפרק אע"פ (דף סד:) חנן נותן להם

כלים דינר: קצוב. כגון ה׳ סלעים של בן ושלשים של עבד וכולהו אידך: אלא סלע פלגא דווזא דקרו ליה אינשי לפלגא דווזא איסתירא

שם). אף כלים דבר חשוב. שיהו שוים שתי כסף ולאפוקי ממ"ד התם טענו שני מחטין חייב בהודאת אחת מהן, לכך ילאו כלים למה שהן,

(שם). אף כלים דבר חשוב. שיהן שוים שמי כפף ומפוין ממ״ד החם טענו שני ממ״ד החם טענו שני ממ״ד החם טענו שני ממיד לחם מהן, כך ילמו ללים לנה מקר הם, דינר: קצוב. כגון ה' סלעים של בן ושלשים של עבד וכולהו אידן: אלא סלע פלגא דוווא אימוירא בינות היינו סלע והפורט סלע. מסקום ד״ש אומת ככל הפלע מעות כרי, ומיהו שמעין מינה שחילל מילה המעשר בפרוטות של מחשם ועהה כל לפרוע ככן כלע קרושין יא״. ובתן הכסף ירקם לו ד. לכמיב ויסף ממשית כסף ערכך עליו וקס לו (שם). שחללו על שוה פרוטה מהולל. לאן אומה להקלע לכמיב (וקלא כמי אם לאמי, ואשמעיען שמאל לכי היכי לאימעיע מאולה אימעיע נו מביעול מקח (שם ב״ב. בסף קצוב. וכסף קדושין א״י. יליף קדש קדש ממעשר. גמר פדיון הקדש מפששה. וב״ה אומרים בפרוטה. של נחש משם במורה לא יליף מיניה דלא דמו, ועוד דהכל כסיכל (קדושין יא״ לגירסא שם: בסף בסף יליף ממעשר. בל המשר. ביה בסף במורה לא יליף מיניה דלא דמו, ועוד דהכל כסיכל (קדושין יא״ לגירסא בסף מדינה איצטריכא ליה. דלא מוך מהוש ב"ב אומר לש משם משם שם מועל להלאן שם למול הלאן (שם יא״). דשל דבריהם כסף מדינה איצטריכא ליה. דלא מוקע מחש לשל מצל מולל מוע מום יא״, דשל דבריהם כסף מדינה אים לו מולל של מצל מוע משם ושם אל מצל מוע מום ואל מוע ומום לום. מכל הלאון (שם יא״). דשל דבריהם כסף מדינה ב"ב אונו ל"א מוקע מחש שם משם ושם). נותן לו סלע משו משם מום מום מום לבון להלו מלעו ומלו מלפו הלאון (שם יא״). לאון מורי (ב"ק לו: ושם צ. על אונו) ל"א מוקע מחש שם משם ושם). נותן לו סלע משם מום אלב למיל הלאן (מול שם הכה) ללל הלאון (שם) המכהו כנגד לאון, לאן מורי (ב"ק לו: ושם צ. על אונו) ל"א מוקע מחש שם שום. נותן לו סלע משם המה ללל הלאון (שם יא).

ערכין כנו. ממורה כו:, ז) [מקדושין יא: איחא כסף כסף יליף ממעשר וע"ש היטב בפרש"ין, ח) [שם בקדושין איחא כי יקח איש אשה בקדושין איחא כי יקח איש אשה וגמר קיחה קיחה משדה עפרון], ע) ב"ק לו: ע"ש קדושיןיא, י) ב"ק לו: 5. [קדושין יא: ב"ק קדושין ימ., יל לו: 5. [קדושין יא:], כל גרי צ"ק סום לים זוחל וכ"ם בציק לו, () [דברים יד], מ) [שסן, () [קדושין ג:], ם) [משלי כב], ע) [נדצ"ל רב אסין, פ) צ"ק מ"ו, () נ"א שאמי התם דבעינן כו' נ"ק, ק) נ"א קלוב הלת אתי לגרע דסגי במעה ולא קנת מתי נגנע דקהי כנונטי זנמ בעינן דינר ודבר חשוב אחי לאוסופי דבעינן מעה כרי צ״ק וכ״ה בס״י, ר) כי דייקי צ״ק, ש) נ״א שמעי׳ ל"ה. **ק**) נ"א ב' מחטים לריך שיהיו ליק, שם לית בי ונותם טנין שיהיו שרון שתי פרוטות כרי צ'יק, א) ולמ גרים צ'יק, ב) ובשתעתין כרי פירש"י וניתא צ'יק, ג) ופירש"י ה"ג והו וכרי צ'יק, ד) נ"א להגיה ה"ג והו הובי צ'יק, ד) נ"א להגיה הכא אף כל כר׳ נ״ק, ה) נ״א לקמן,

הגהות הב"ח

ועי׳ בתום׳ פ״ה דהדושיו כל מה

שחסר כאן], ז) וגם אין ל״ק, ה) וועי׳ היטב חוס׳ שבועות לט:

יז פני נווס שפונ ד"ה מה כלים],

(6) רש"י ד״ה ומה כסף וכו׳ דמעה: (3) ר"ה קדש וכו׳ כמיב קדש וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה׳ הוא קדש לה׳ ונהקדש כתיב:

שימה מקובצת

או מדינה. טענה מעשר והקדש ים מוינות טכנות מכשר החקר ש וקדושי אשה סימן: גם מדינה היינו סאסריאתא דאמרן לעיל והשאר נמחק: גם שתי ל) כסף ושתי כסף היינו שתי מעות שהז . שליש דינר דאי דינרי שני כסף שיליש הינו האי הינוי שני כסף: איבעיא ליה למיתני ואף ע"ג: ין כלים דמה כלים שנים אפילו קן כינים דמה כינים שנים אפירו

כל: פן ונתת הסכף: ון שתקע בפיו

באדל יש כסף: ון שתקע בפיו

באזנו: מן ופונדיון לכל שנה

ושנה של מ"ט שנים: ען נותן

אותו פונדיון: ין י ליטרין

ביוחד כר: ילון להשוות הכרעת

הרישר: יעם דאף עיין שאת שוכל הבשר: יכן דאף ע"ג שאם שקל של כל: יגן דקדושין ובכמה מקומות: יד) כן שהיתה בימי: עו) מעות ולא דינר מדקתני כרי דהתם משום דבעינן: עו) הכא כי דייקא: יו] לפי שהיא של: ק] תי׳ ונימא נמחק: יען וקשה לר׳ לפי׳: כן למימר אוקמיה אמעה שהיא כו׳ שבצורי ובשלמא לקמן דמסקינן כסף קצוב ניחא דכיון דסתם שאינו קצוב פרוטה שייך למימר סברא דאוקמיה אדינר מאחר . דאפיקתיה מפרוטה ומתי׳ למאז י אפיקוניה מפרוטה דמהני למאן עד תי׳ אבל ל״ש: **כֹּה**) ליה אדינר ואין שייך כלל לומר:

א) גי' זו שהגיה רבינו ברש"י הוא כפי׳ רבותיו של רש״י שהובא בתוס׳ כאן וברש"י ותוס' בקידושין דף יא ע"ב אבל רש"י ז"ל בעלמו דחה שם

רבינו גרשום

של ירושלים שבו היו פודין הקדש ומעשרות: פריצים. שונאים: כסף מדינה. הוא אחד משמונה בכסף של תורה: . מטוה שיחחייר הטענה. שיחוזייב בה שבועה בטוענו שתי כסף וקי"ל שתי מעה כסף והיכי אמרת כסף צורי: ומה כסף דבר חשוב. ושתי מעה כסף נמי הוי דבר חשוב: הפורט סלע ממעשר חשוב: הפווט טלע ממעשו שני. שאם יש לו מעות של מעשר שני שוין טלעין ורוצה לחלפן בטלע אלמא דמעשר שני חילל על מעות אע"ג דכתיב ביה ונתתה בכסף: ויצאה חנם ביה ונתתה בכסף: ויצאה חנם אין כסף. אבל יש כסף לאדון אחר ומאי ניהו האב שהאב זכאי בבתו בכסף קידושיה. ותנן בית שמאי כוי. לימא רב אסי דאמר כסף צורי כב"ש דאמרי